Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru Judecător: Ciubotaru Angela
Dosarul: nr.2a-89/24
2-23008592-02-2a-10012024

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

4 februarie 2025
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Ala Malîi
Grefier Danu Blanovschi

examinând în ședință publică cererea de apel depusă de Tataru Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 septembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva lui Tataru Ion cu privi re la încasarea datoriei pentru folosirea terenului, cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La data de 17.01.2023 Consiliul municipal Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tataru Ion cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că prin efetul Legii nr. 133/2018 din 01.03.2019 s-a instituit drept de superficie asupra terenului care aparține autorităților administrativ-teritoriale în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B și al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile.

Indică Consiliul mun. Chișinău că lotul de pământ cu suprafața de 0,361 ha cu nr. cadastral 0100510202 situat în mun. Chișinău **********pe care sunt amplasate construcțiile lui Tataru Ion constituie proprietate municipală, însă Tataru Ion n-a achitat plata anuală pentru folosirea terenului în perioada 01.03.2019-01.03.2021, acumulând o datorie de 33 486,04 lei.

Solicită Consiliul mun. Chișinău încasarea de la Tataru Ion a sumei de 33 486,04 lei ceea ce reprezintă plata pentru folosirea bunului imobil terenul cu suprafața de 0,361 ha situat în mun. Chișinău **********pentru perioada 01.03.2019-01.03.2021.

Poziția instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 septembrie 2023, cererea de chemare în judecată înaintată de Consiliul municipal Chișinău împotriva lui Tataru Ion cu privire la încasarea datoriei la folosirea terenului a fost admisă. S-a încasat de la Tataru Ion în contul Consiliului municipal Chișinău suma de 33 486,04 (treizeci și trei mii patru sute optzeci și șase,04) lei cu titlu de datorie pentru terenul din mun. Chișinău, **********pentru perioada 01.03.2019-01.03.2021. S-a încasat de la Tataru Ion în contul statului suma de 1004,58 (una mie patru,58) lei cu titlu de taxă de stat de la care a fost scutit reclamantul la depunerea prezentei acțiuni.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanţei de fond, la data de 25 octombrie 2023 Tataru Ion a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 septembrie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2024 nu s-a dat curs cererii de apel și s-a comunicat apelantului Tataru Ion că, necesită să prezinte în cancelaria Curţii de Apel Chişinău, apelul motivat cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul şi probele invocate în susținerea apelului, dovada de plată a taxei de stat în sumă de 753,43 lei şi că i se acordă termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri să lichideze neajunsurile menționate.

În termenul stabilit de instanța de apel apelantul a lichidat neajunsurile indicate în încheierea din 11.01.2024, și a prezentat cererea de apel motivată și dovada de achitare a taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2024 s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de Tataru Ion.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul Tataru Ion a indicat că, din materialele cauzei se constată că, Tataru Ion nu a fost citat conform prevederilor art.100 și 105 CPC, iar despre examinarea cauzei în prima instanță nu a fost înștiințat, pe cale de consecință nu a avut posibilitatea expunerii poziției şi a argumentelor de rigoare în cadrul acestei pricini civile.

Consideră, că prima instanță examinând pricina în lipsa sa s-a încălcat dreptul la apărare, precum şi principiul egalității armelor în proces garantat de art. 26 Codul de procedură civilă şi art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale.

Astfel, hotărârea contestată este bazată doar pe explicațiile şi argumentele intimatului - Consiliul municipal Chișinău, fără a fi acordat dreptul de a-şi argumenta poziţia, ceea ce contravine art. 26 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă potrivit cărora procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale.

De asemenea invocă partea apelantă că, pretinsa obligaţie a dînsului de a achita o sumă de bani în contul primăriei nu a existat la momentul obţinerii în proprietate a construcţiilor. Mai mult, în temeiul art.11 Cod funciar aceste teren urma să-i fie atribuit în proprietate gratuit, ca fiind teren aferent construcţiilor sale în acest scop, încă în anul 2008 a înaintat Consiliului municipal Chişinău cererea de transmitere în proprietate a terenului aferent construcţiei, care încă se află la examinare, fără a avea o finalitate. Or, scopul intimatului CMC este anume de a tărăgăna transmiterea gratuită în proprietate a terenului aferent, pentru a se îmbogăţi şi încasa de la apelant mijloace băneşti necuvenite.

Susține apelantul că, la caz, urmează de apreciat că sumele solicitate întrunesc condiţiile unei îmbogăţiri fără o justă cauză, atît timp cit, prin efectul legii lui trebuie să-i fie transmis în proprietate gratuit acest teren.

Menționează apelantul că, niciodată nu i-au fost comunicate pretenţiile/ cererile prealabile ale intimatului, privind necesitatea achitării unei sume de bani. Dînsul nu a cunoscut despre demararea procedurii prealabile obligatorii, împrejurări în care instanţa urmează să ateste neepuizarea procedurii prealabile obligatorii.

Indică apelantul că, o soluţionare prealabilă între părţi nu a existat, cauza fiind că reclamantul nu a asigurat transmiterea corespunzătoare, la adresa oficială, a somaţiei sale, împrejurări în care trebuie să se constate că intimatul nu a epuizat această procedură prealabilă obligatorie. Or, pretinsa notificare a Direcţiei generale arhitectură, urbanism şi relaţii funciare, prin care s-ar fi solicitat plata anuală pentru utilizarea terenului proprietate municipală în mărime de 16743,02, invocată de instanţă, ce ar data cu 28 iulie 2020, adică cu circa 3 ani înainte de adresarea în instanţă, niciodată nu i-a fost înaintată, după cum nu există nici un act care ar confirma că această notificare i-ar fi fost comunicată înainte de depunerea acţiunii în instanţa de judecată.

În final invocă apelantul că, de către instanța de fond au fost aplicate eronat prevederile art.387 CPC, or, instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat eronat legea; iar reieşind din art.388 CPC hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată.

În ședința judiciară apelantul Tataru Ion a susținut cererea de apel declarată, reiterând motivele de fapt și de drept indicate în aceasta.

Reprezentantul intimatului Consiliul municipal Chișinău în ședința judiciară nu s-a prezentat deși a fost citat legal, prin intermediul poștei electronice

Drept urmare, Colegiul prin prisma art. 379 alin. (2) CPC a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului intimatului.

Audiind explicațiile participantului prezent în ședință, studiind materialele cauzei, motivele expuse de apelant în cererea de apel, în coroborare cu starea de fapt constatată și legislația pertinentă aplicabilă, Colegiul consideră apelul drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a apelului.

Potrivit art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile calculat din data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

După cum a fost indicat mai sus, apelantul Tataru Ion a depus cererea de apel la data de 25 octombrie 2023, contestând hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/, dispozitivul căruia a fost pronunțat la 29 septembrie 2023. Astfel se constată, că apelul a fost declarat în interiorul termenului acordat de Lege.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă statuează, că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Totodată, sarcina instanţei de apel derivă, reieşind din dispoziţiile art. 373 Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

De asemenea, în limitele apelului dedus judecării, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

Instanţa de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanţe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis contra Greciei nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru aşi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 42 din Codul funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii - în proprietate municipală.

În conformitate cu art. 29 alin. (1) al Legii nr. 133/2018 din 1 martie 2019, s-a instituit dreptul de superficie asupra terenului care aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau domeniul privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul ,,B” (cu excepția construcțiilor provizorii) și al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul ,,C” al registrului bunurilor imobile, dacă proprietarul bunului imobil respectiv, la data de 01 martie 2019, are drept de posesie sau folosință asupra terenului.

Astfel, superficiarul care deține superficie legală este obligat în temeiul alin. (1) lit. d) sau e) din Legea nr. 1125 din 13.06.2002 „ pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova” modificată prin Legea nr. 171 din 19.12.2019 să achite în bugetul de stat sau, după caz, în bugetul local o redevență anuală în mărime egală cu chiria pentru locațiunea terenului statului, prevăzută de legea anuală a bugetului de stat.

Superficiarul care deține superficie legală este obligat să achite în bugetul de stat sau, după caz, în bugetul local o redevență anuală, determinată în modul stabilit de Guvern, pentru terenul care aparține statului sau, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparține unității administrativ-teritoriale, dar care nu va fi mai mică decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică, stabilită conform art. 10 alin. (11) din Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului. Această obligație incumbă și dobânditorului subsecvent al bunului înregistrat separat și al dreptului de superficie(Art.29 al.(2) în redacția LP171 din 19.12.19, MO393-399/27.12.19 art.319; în vigoare 01.01.20).

Conform prevederilor art. 654 alin. (1) Cod civil, superficie este dreptul real imobiliar de a poseda şi folosi terenul altuia în vederea edificării şi exploatării unei construcții a superficiarului, deasupra şi sub acest teren, sau a exploatării unei construcții existente a superficiarului. Acest drept este alienabil, se transmite prin succesiune şi poate fi obiect al unui contract de locaţiune.

Potrivit art. 659 Cod civil, dacă actul juridic nu prevede altfel, superficiarul datorează proprietarului terenului, sub formă de rate lunare, o sumă egală cu chiria stabilită pe piaţă, ţinînd seama de natura terenului, de zona în care se află el, de destinaţia construcţiei, precum şi de orice alte criterii de determinare a contravalorii folosinţei. Redevenţa se determină la data constituirii superficiei. Redevenţa poate fi ajustată la cererea uneia din părţi, în cazul în care condiţiile economice fac ca neajustarea să fie inechitabilă. Măsura ajustării se va aprecia ţinîndu-se seama de schimbarea condiţiilor economice şi de principiul echităţii.

Potrivit art. 10, alin. (1) din Legea cu privire la prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25.07.1997, prețul normativ al pământului se stabilește la vânzarea - cumpărarea terenurilor, la arendarea lor, precum și în alte cazuri ce țin de activitatea economică, iar o astfel de plată este prevăzută în legislație și anume în art. 101 alin. (1) din legea menționată mai sus care statuează că ”în cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate sau ai întreprinderilor și obiectivelor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenuri aferente obiectivelor și întreprinderilor menționate, de la aceștia, în modul și termenele fixate în conformitate cu legislația, se va încasa anual plata pentru folosirea terenului, stabilită în mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decât plata anuală de arendă, calculată conform art. 10 alin. (10), și nu mai mare de 10% din prețul normativ al pământului, calculat pentru destinația respectivă.

Plata specificată va fi încasată, în termenele fixate de consiliile locale, pentru perioada care urmează momentului adoptării de către consiliul local a deciziei corespunzătoare până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau de arendă.”. In cazul când persoanele date refuză de a încheia contractele sus-numite, Consiliul municipal Chișinău, în mod unilateral, stabilește plăți anuale pentru

folosirea terenurilor proprietate municipală, care vor fi achitate benevol sau forțat prin intermediul instanțelor de judecată.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de apel.

Din materialele pricinii rezultă, că la 17 ianuarie 2023 Consiliul municipal Chișinău s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Tataru Ion, prin care a solicitat încasarea de la Tataru Ion a sumei de 33 486.04 lei pentru perioada 01 martie 2019-01 martie 2021 pentru folosirea terenului proprietate municipală.

Examinând pricina, la 29 septembrie 2023, instanța de fond a admis acțiunea, stabilind legalitatea pretențiilor reclamantului, privind plata redevenței pentru folosirea terenului proprietate municipală, și dispunînd de a se încasa de la Tataru Ion în contul Consiliului municipal Chișinău suma de 33 486,04 (treizeci și trei mii patru sute optzeci și șase,04) lei cu titlu de datoriei pentru terenul din mun. Chișinău, **********pentru perioada 01.03.2019-01.03.2021. De asemenea s-a încasat de la Tataru Ion în contul statului suma de 1004,58 (una mie patru,58) lei cu titlu de taxă de stat de la care a fost scutit reclamantul la depunerea prezentei acțiuni.

Pîrîtul Tataru Ion, nefiind de acord cu soluția dată, a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe.

Cu referire la motivele apelului și temeinicia acestuia, Colegiul relevă următoarele aspecte.

Din materialele cauzei și probatoriului prezentat se constată, că prin Contractul de vânzare – cumpărare nr. 4761 din 13.09.2002 (5974-N/2002), Tataru Ion și Tataru Elena au obținut dreptul de proprietate cu cota parte 1.0 asupra bunului imobil construcție cu nr. cadastral ***** de suprafața de 855.0 m.p. situat în mun. Chișinău sect. Buiucani, *****, fiind pe localizat pe terenul pentru construcții cu nr. cadastral *****de 0,361 ha.

Totodată la caz s-a reținut faptul, că terenul din intravilan mun. Chișinău cu nr. cadastral *****de 0,361 situat pe **********pe care este amplasat bunul imobil proprietate privată construcție cu nr. cadastral ***** de suprafața de 855.0 m.p, constituie proprietate municipală.

Astfel, plata anuală pentru utilizarea terenului nominalizat, conform „Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chişinău” şi „Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale”, aprobate prin deciziile Consiliului municipal Chişinău nr. 3/24 şi nr. 3/23 din 02.04.2013, plata anuală pentru utilizarea terenului dat, constituie suma de 16743,02 lei pe an.

Prin somația sub nr. 01/1-09-1640 din 28.07.2020 Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare a solicitat plata anuală pentru utilizarea terenului proprietate municipală în mărime de 16743,02, indicând că plata a fost

calculată automatizat în baza Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău aprobat prin decizia Consiliului municipal Chişinău nr. 3/24 din 02.04.2013 (www.chisinau.md) De asemenea, a fost informat şi despre modalitatea de achitare a plăţilor pentru utilizarea terenului şi despre contul la care urmează să efectueze decontările, cerințe, care au rămas fără satisfacere.

În conformitate cu prevederile „Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău" și „Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale", aprobate prin deciziile Consiliului municipal Chișinău nr. 3/24 și nr. 3/23 din 02.04.2013, plata anuală pentru folosirea terenurilor proprietate municipală a fost recalculată.

Respectiv, raportând la caz prevederile normelor de drept material aplicabile, al legislației civile în coroborare cu cele din domeniu, Colegiul consideră ca fiind corectă soluția instanței de fond, privind admiterea acțiunii formulate de Consiliul municipal Chișinău, or, redevența nu a fost achitată de către pârâtul Tataru Ion, pentru folosirea terenului intravilan cu suprafața de 0,361 ha cu nr. cadastral ***** situat în mun. Chișinău, *****, pentru perioada 01.03.2019- 01.03.2021, în mărime de 33 486,04 lei.

Nu se va reține de instanța de apel argumentul părții apelante, precum că APL nu a examinat cererea înaintată de Tataru Ion privind privatizarea terenului, or, ultimii dacă consideră că autoritatea le încalcă drepturile, urmează să se apere în modul prevăzut de lege.

Or, simpla invocare în susținerea apelului, cum că nu li se examinează cererea privind privatizarea terenului, nu poate constitui temei de a respinge a acțiunii înaintate de Consiliul municipal Chișinău și Primarul municipiului Chișinău privind încasarea sumei pentru utilizarea terenului, deoarece la moment terenul este proprietatea APL și utilizatorii terenului urmează să achite plata pentru folosirea lui în modul prevăzut de cadrul legal și actele normative de rigoare, care sunt în vigoare, sunt valabile și produc efecte juridice în modul corespunzător.

Argumentele apelului cu privire la necitarea legală a lui Tataru Ion în ședința de judecată, Colegiul judiciar le respinge ca nefondate, or, pîrîtul/apelant a fost legal citat la adresa indicată în cererea de chemare în judecată, iar faptul că dînsul nu a recepționat scrisorile de la Oficiul Poștal, nu poate constitui temei de admitere a apelului.

Mai mult ca atît, Colegiul constată că acest argument urmează a fi respins și prin faptul că despre data, locul și ora examinării cauzei a fost citată Tataru Elena, care a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Respectiv, în situația în care Colegiul a concluzionat despre corectitudinea soluției date de instanța de fond, privind încasarea sumei datorate pentru utilizarea terenului, corect a soluționat și chestiunea privind compensarea cheltuielilor de

judecată, încasând taxa de stat aferentă cererii de chemare în judecată înaintate de CMC de la pârât. Or, reclamantul a fost scutit în temeiul legii de la această obligație, prima instanță corect, în temeiul art. 98 Cod de procedură civilă a încasat taxa de stat de la pârât la bugetul de stat.

În contextul celor enunțate, Colegiul conchide că și soluția instanței de fond privind modul și mărimea compensării cheltuielilor de judecată este corectă, aceasta fiind conformă prevederilor art. 94 Cod de procedarea civilă și derivând din valoarea pretențiilor admise de prima instanță.

În consecință, Colegiul atestă despre lipsa temeiurilor de a interveni în soluția instanței de fond, deoarece ultima corect a stabilit starea de fapt și corect a identificat și aplicat cadrul legal pertinent situației litigioase, dedusă judecății, motivele invocate de apelant în necesitatea combaterii concluziei instanței de admitere a pretențiilor, fiind lipsite de suport probant și de acoperire legală, urmând a fi respinse.

Suplimentar, Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Prin urmare, Colegiului constată că, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant, citate supra, sunt vădit lipsite de suport

juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 Cod de procedură civilă, apelantul în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea poziției sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a admis acțiunea.

În plus, este important de remarcat faptul că, apelantul utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu au avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

În circumstanțele de fapt și de drept descrise și, deoarece hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material şi procedural, cu verificarea şi aprecierea corectă a probelor administrate în conformitate cu cerințele art. 130 Codul de procedură civilă, iar motivele invocate de apelant în cererea de apel se reduc, în marea sa majoritate, la critici formale, lipsite de suport probant și în lipsa unei susțineri legale, Colegiul consideră apelul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe pronunțată în pricină.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de Tataru Ion.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 septembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva lui Tataru Ion cu privi re la încasarea datoriei pentru folosirea terenului, cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței, judecătorul — Ruxanda Pulbere

Judecătorii — Roman Pascari

Ala Malîi